

Kateřina Jabůrková, 411379

Jean Rouaud: Pole cti

Když lilo jako z konve, což na pobřeží Atlantiku nebylo nic neobvyklého,
byl Citroën 2 CV zmýtaný poryvem, s dřinou čelil větru a zatékalo do něj
ze všech stran. Podobal se zašlé pobřežní lodi, která i přes předpověď
počasí vyplula na širé moře. Déšť padal na kapotu, jejíž nestabilita nás
znervózňovala, burácivý hrom, hrozící, se v kabině rozléhal jako výkřik
do velkého otevřeného prostoru. Nejdříve skrz jeden a pak i skrze více
mikroskopických otvorů v plachtě se uvnitř tvořily kapičky vody, které se
okamžitě zvětšovaly, roztahovaly, chvěly, roztékaly a padaly svisle dolů
tu na hlavy, na ruku, na koleno a když na sedadle nikdo neseseděl, tak
do jeho prohlubně, až postupně přitékající kapky vytvořily pořádnou louži,
kterou bylo nutné před posazením se na toto místo pořádně vysušit.

rytmus vět dobrý, pozor na češtinu (např. P9 – spíše verbální, než nominální konstrukce)
Váš komentář?